

LIVETS ORD

“Lad jer forlige med Gud” (2 Kor. 5, 20)

Mange steder i verden føres der blodige krige uden ende; krige blandt familier, stammer og nationer.

For 2 år siden fortalte Gloria fra Afrika følgende: “Vi hørte, at der var blevet sat ild til en hel landsby. Folk havde mistet alt. Jeg begyndte sammen med mine venner at samle ting ind: madrasser, tøj og fødevarer, og så tog vi af sted. Efter 8 timer nåede vi frem. Sikke et syn. De var fortvivlede. Vi lyttede til deres beretninger, tørrede tårer af og trøstede dem... En familie fortalte os: “Vores lille datter var inde i huset, da der blev sat ild til det. Det føltes som vi selv døde sammen med hende. Men nu, hvor vi har oplevet jeres kærlighed, har vi fået nye kræfter til at tilgive de mænd, som har gjort dette mod os.”

Apostlen Paulus gjorde sig en lignede erfaring. Han, der først havde forfulgt de kristne, mødte uventet Guds kærlighed på sin vej og blev bedt om at være en fortaler for forsoning. Paulus blev et lidenskabeligt og troværdigt vidne til mysteriet om Jesu død og opstandelse. Det var Jesus, der forsonede verden med sig, for at alle skulle kende og erfare fællesskabet med ham og med deres medmennesker. Gennem Paulus er evangeliets budskab nået ud til 'hedningerne', der i deres tid blev betragtet som mennesker, der stod uendelig fjernt fra frelsen.

Også vort hjerte kan af Guds store barmhjertighed blive helbredt, for de fejl vi har begået, og som en gang i mellem tager modet fra os. Ja, nogle gange gør vi os illusioner om, at vi ikke har brug for Guds barmhjertighed.

Men når vi en gang er frie, kan vi dele denne skat med andre. På denne måde kan vi bidrage til Guds kærlighedsplan for menneskene og skabelsen; en plan, som bygger bro over alle modsætninger.

På korset er Gud, med sin Søns død, gået til det yderste for at bevise sin kærlighed. Ved Kristi kors har han forsonet sig med os. Denne grundlæggende trossandhed er fuldt ud aktuel, også i dag. Hele menneskeheden har ventet på denne åbenbaring: Gud er hver enkelt af os nær med sin kærlighed. Han elsker os helt personligt og verden har brug for dette budskab. Men vi kan først give det videre, når vi selv har taget imod det og ved, at vi er omgivet af kærlighed, selvom alt taler imod det.

Jesus har sagt os det meget tydeligt, at vi skal forsones os med vores næste, inden vi bringer vores gave til alteret (*se Matt 5, 23-24*), og at vi skal elske hinanden, ligesom han har elsket os, uden at fordømme eller udelukke nogen. Vi skal være åbne over for hinanden og påskønne vor næstes positive værdier. Vi skal være parate til at sætte livet til for hinanden. Det er Jesu største bud og de kristnes kendetegn. Det gælder for kristne i dag såvel som for de første kristne. Det betyder konkret, at vi skal være mennesker, der medvirker til forsoning.

Hvis vi efterlever dette, vil vi fylde vore dage med venskabs og forsoningens gerninger i vore familier, i vor kirke og blandt forskellige kirkesamfund, og i alle de sociale og religiøse fællesskaber, vi tilhører.

Letizia Magri